

**ЕЛИН ПЕЛИН
ДОБРА СРЕЩА
ДРАМА В СТИХОВЕ**

chitanka.info

Пижо отива в града. Пендо се връща оттам. Срещат се в Борисовата градина. Пендо се преструва, че не вижда съселянина си. Пижо се обръща, изглежда го, кимва учудено с глава и се обажда с добро сърце.

Пижо

Добра среща, Пендо,
и добър ти час...
Оно кавга малко
има между нас,
ама ти прощавай
и много не шавай —
поздрави сърдечно
какво е човечно

Пендо (*спира се*)

Ти ли си бре, Пижо,
я те зех за Геле,
има доста време
не сме се виделе,
Да кориш не бързай
и кусур не връзвай —
малко съм залисан,
та не забележих...

Пижо

Па я се наежих,
да се карам пак —
мойто докачане
дотам иде чак.

Пендо (*подава му пакет с тютюн*)

Направи цигара,
па нека забравим

тая сръдня стара,
таков е живото —
се заедно ходят
доброто и злото.

Пижо

Да живееш, Пендо,
ние с теб били сме
па добри другари
я нали ти думам:
човек е магаре —
на сърце добър е,
па се лошо прави.
Ама да е здраве...
Ти какво си, що си,
не те срещам вече?

Пендо

Добре съм — го речи...
времето такова,
пръснахме се сите,
не може се срещнем
дори по механите.

Пижо

Свето умеша се
у бойове пусти,
тя, каквато стана —
седни па се кръсти.

Пендо

Каша, брате, каша,
ама сега вече

работата наша,
хелбете, хелбете,
ще излезе цвете.

Пижо

У градо ли беше?
Там малко валеше,
па те гледам сух си.

Пендо

То отвънка сух съм,
ама не отнетре,
зер се поотбихме
в кръчмата на Петре.

Пижо

Ти си мераклия...
По дъха те сещам,
че си пил ракия
със мезе туршия.

Пендо

Нещо бе станала
плюнката ми суха,
па ми бе и тежко,
та пих за разтуха...
Ами ти къде се
нататък понесе?

Пижо

Срам е да обаждам
накъде отваждам.

Пендо

Нешо ... гяволия?

Пижо

Холан, остави я —
на стари години
пак роди жената.
Бегам да не ставам
за смех по махалата.

Пендо

То шопското племе
си е плодовито.
Ха да е честито!
Ти се пак повърна
от „деде“ на „чиче“,
момче ли доби се,
или е момиче?

Пижо

То се знае — мажко
у война роди се —
у време юнашко!

Пендо

Ставаме, кажи го,
царщина голема
и редо таков е,
други колай нема —
требва да се труди
и младо, и старо,

зер ще има нужда
от войници царо.

Пижо

Господ ни ги дава
със пълна десница.

Пендо

Ха да поприседнем
на тая столица,
да се поотморим
и поразговорим.

(сядат на една пейка)

Пижо

Ти от градо идеш,
знаеш, то се вика,
разправи ми малко
тънка политика!
Какво са децата
на полето бойно?
(Там е и наш Стойно.)
Какъв вее ветър,
що прави крал Петър?
Дедо Иван Руски
лъже ли го още,
че на помощ до-ще?
Що става надоле
по Косово поле?
Френци, англичане
гърбо ли ги хапе,
та са надовели

у Солун арапе? —
Разни дандабури
с дънести потури,
зурлести сусамци,
жълти афионци,
сини анасонци —
се от бои разни
и от разни вери,
човек да се дзвери!

Пендо

То войската наша
хубаво ги дере —
кой каквото тражи,
че си го намери...

Пижо

Бре, майка му стара! —
Да живей войската!
Да живее цара!

(пуха шапката си о-земи и чука на пейката)

Скоро дай пол' ока,
от мене заръчма!
А! Прощавай, Пендо!
рекох, че сме в кръчма!

Пендо

Па ония вери
по Солун надоле,
там какво ги рече,
фастъци ли, що ли? —

Усетили харно
острото на ножа,
бегат да спасяват
всеки своята кожа.
И Вардаро мътен
пее и празнува —
додек свет светува,
има да разправа
българската слава.

Пижо

Там и наш е Стойно,
бие се достойно.

Пендо

Гяволе проклети,
европейци пусти,
нашите ги мачкат
като сухи гръсти.

Пижо

Знам ги, знам ги, Пендо,
они ядат жаби,
затова са слаби.

Пендо

Слонове да ручат,
па са си таквие —
помисли си само
чия войска ги бие.

Пижо

Да сме благодарни,
имаме си Пендо,
съюзници харни.

Пендо

Я ти казвам тебе,
скоро че се свърши
сичко какво требе
и че заживее
народо спокойно...

Пижо

Че си дойде Стойно
след тия кръвнини...
Е, сега най после
че станем роднини.
Нали така Пендо,
нема шавъркане.
То требе да стане!
Да си уговорим
отсега двамина —
че дадеш на Стойно
ти твоята Кина —
се за нея пише
откак там замина!
Пала го палила,
нека с тебе, брате,
да си гукнем „свате“.
Ти ако се сърдиш
она си го сака,
он кога да пойде,
цела се разплака —
гледам ситни сълзи
по ред — броеница,
па му гукна „сбогом“,

като гургулица.

Пендо

Бре, то харно сичко,
любов знам какво е,
нали е страдало
и сърцето мое.
Но какво да кажа,
що е право — право,
твойто момче малко
пада вироглаво,
па Кина е кротка
като бубулечка.

Пижо

Това не е пречка.
Младо е момчето,
кръвта му клокоти,
като се ожени
он че се укроти.

Пендо

Това си е право.
Без заобикаляне —
нека се завърне
Стойно живо — здраво
и оно че стане.

Пижо

Дай си ръка, Пендо,
нема повръщане?

(стискат си ръцете)

Пендо

Мойта дума честна,
теб ти е известна.
Казвам ти откrito:
да им е честито!
А сега прощавай
и сбогом, че бързам.

Пижо

Къде ли да одим?
То се е видело
и я че се върнем
с тебека у село.

Пендо

Ха така те сакам,
със другар, ти знаеш,
по лек е и пато.

Пижо

Така си е свато!

(двамата приятели тръгват заедно за село.)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.